నెం.616

– కొమ్మూరి సాంబశివరావు

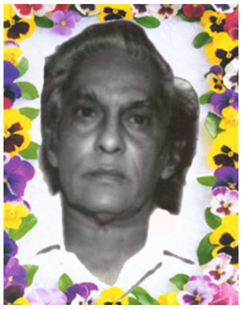

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

616 మనిషి ఒకడు నేలమీద పాకుతూ రావడం యుగంధర్ గమనించాడు. వాణ్ణి దగ్గిరికి రానిచ్చి 616ని అమాంతం పైకెత్తి 616 కాళ్ళతోనే అతన్ని తలమీద కొట్టాడు. అంటే 616ని కవచంగానే కాక, ఆయుధంగా కూడా ఉపయోగించాడు. పాకుతూ వచ్చిన మనిషి మూలిగాడు. కదలలేదు.

"యుగంధర్ ప్రాణానికి ముప్పు తెచ్చుకుంటున్నారు" అన్నాడు 616.

యుగంధర్ 616 బెదిరింపు లక్ష్యపెట్టలేదు. 616ని తను కవచంగా పట్టుకున్నంతసేపూ తనకేమీ ప్రమాదం లేదని తెలుసు. అంతేకాదు, గోడకి ఆనుకుని నిలుచున్నాడు కనుక, వెనకనించీ ఎవరూ రాలేరు. 616 యుగంధర్ అంత బలశాలి కాడు. అంత భారీమనిషీకాడు. అదొక ధైర్యం. కాని తనలా 616కీ కొన్ని కిటుకులు వచ్చి వుంటాయనే విషయం యుగంధర్ మర్చిపోయాడు.

616కీ కొన్ని కిటుకులు వచ్చి వుంటాయనే విషయం యుగంధర్ మర్చిపోయాడు.

616 తన రెండు కాళ్ళు యుగంధర్ కాళ్ళకి మెలివేసి, ఒక్కలాగు లాగి, ముందుకి ఒరిగాడు. అంతే యుగంధర్ బంతిలా వెళ్ళి, అవతల ఆ మెషిన్‌గన్ పట్టుకున్న అతనిమీద పడ్డాడు. అయినప్పటికీ యుగంధర్ తనున్న ప్రమాదం మర్చిపోలేదు. అలా పడుతున్నప్పుడు ఆ మెషిన్‌గన్ పట్టుకున్న అతన్ని ఇంకో మొగ్గలో ఒక తన్ను తన్నాడు. ఆ దెబ్బకి అతను నేలకి ఒరిగిపోయాడు. మెషిన్‌గన్ తీసుకునేందుకు వ్యవధిలేదు యుగంధర్‌కి. మెషిన్‌గన్‌ని బీరువా కిందికి ఒక తోపు తోశాడు. అంతలో 616, యుగంధర్ మీదికి వచ్చిపడ్డాడు. కానీ ఈసారి తయారుగా వున్న యుగంధర్ 616ని ఒక్కతోపు తోశాడు. చేతులు దులిపినట్టు 616 వెనక్కిపడ్డాడు.

మెషిన్‌గన్ కిందపెట్టి పిస్తోలుతో 616 సంకెళ్ళు పగలగొట్టిన శత్రువు, పిస్తోలు తనవైపు గురిపెట్టడం యుగంధర్ కనుకొలుకుల్లోంచి చూసి, చటుక్కున పక్కకి జరిగి, నేలమీద వున్న తివాసీని పట్టిలాగాడు. అంతే. అతనూ వెనక్కి పడ్డాడు. ముందు ఆయుధాల విషయం వీలైతే తన చేతికి ఒక ఆయుధం చిక్కించుకోవాలి. లేదా వాళ్ళకి ఆయుధాలు లేకుండా చేయాలి. అదే యుగంధర్ ఆలోచన. కిందపడిన పిస్తోలుని మళ్ళీ తీసుకుంటున్న అతన్ని, ఒక్క అంగలో సమీపించి, అతని చేతిమీద బూట్సుకాలుపెట్టి నొక్కాడు. కరకరమన్నాయి. అతని చేతులు. అంతేకాదు, యుగంధర్ బలానికి ఆ పిస్తోలు కూడా ఆకారం లేకుండా పోయింది. 616 నేలమీద పాకుతూ వచ్చి మెషిన్‌గన్ తీసుకోబోతున్నాడు.

అదే సమయానికి ఇంకొకడు వెనకనించి తనమీదకి వస్తున్నాడు. యుగంధర్ ఆ రెండో మెషిన్‌గన్‌ని కూడా బీరువా కిందకి తన్నేశాడు. అది పెద్ద బీరువా. దానికిందినించి ఆ మెషిన్‌గన్స్‌ని లాగాలంటే చాలాసేపు పడుతుంది. ఒకడికి స్పృహలేదు. ఇంకొకడు చెయ్యి విరిగి మూలుగుతున్నాడు. ఇక మిగిలింది 616, మరొక యిద్దరు. అంతే.

యుగంధర్ బలంగా వూపిరి తీసుకుని వెనక వస్తున్న అతన్ని దగ్గిరికి రానిచ్చి వెనక్కి కాలు ఎత్తి తన్నాడు. ఆ దెబ్బ శత్రువు గడ్డానికి తగిలి, వెనక్కి గోడకి వెళ్ళిపడ్డాడు. పడుతున్నప్పుడు తల గోడకి తగిలింది. అలాగే కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

"యుగంధర్ ఆఖరుసారి హెచ్చరిస్తున్నాను" అన్నాడు 616.

యుగంధర్ నవ్వాడు. 616కాక ఇంకొకడు, వాడికింకా సంకెళ్ళు వూడదీశారో లేదో తెలియదు. రెండుచేతులూ పైకెత్తి యుగంధర్‌ని తలమీద కొట్టలేడు. అంత పొడుగుకాదు. ఏ మెడమీదో కొట్టబోతున్నాడు. యుగంధర్ చటుక్కున ఒక్క అడుగు పక్కకి వేశాడు. రెండుచేతులూ పైకెత్తి బలంగా కొట్టబోయిన అతను, చేతులు గాలిలో ముందుకి కిందకి పోవడంవల్ల బోర్లాపడ్డాడు. యుగంధర్ కాలితో వాడి మెడమీద ఒక తన్ను తన్నాడు. ఆ దెబ్బకి వాడు ఇంకో అరగంటవరకు లేవలేడని యుగంధర్‌కి తెలుసు. ఇక మిగిలింది 616. చీపురుపుల్లతో సమానం అనుకుంటుండగానే 616 లేచి వొంగి, తనే పిస్తోలుగుండులా వేగంగా వచ్చి, తలతో యుగంధర్‌ని పొట్టలో కొట్టాడు. అదేం తలో లేక తనకే బలమూ, ఓర్పు పోతోందా? విపరీతమైన నెప్పితో కళ్ళు తిరిగిపోతున్నాయి. ఆయాసంతో, గుండె దడదడమంటోంది. తనని కొట్టడానికి 616 తన భుజం అంత పొడుగులేడు. తన బరువులో సగంలేడు. రెండు చేతులూ ఎత్తాడు. యుగంధర్ అతని రెండుచేతులనీ పట్టుకుని విరవడానికీ మెలిపెట్టడానికీ ప్రయత్నించాడు. కానీ 616 వెన్నలా కరిగిపోయి, యుగంధర్ పట్టులోంచి తప్పించుకుని, కిందికి జారిపోయాడు నేలమీదికి. 616ని తన్నడానికి యుగంధర్ కాలు ఎత్తాడు. ఆ ఎత్తిన కాలుని పట్టుకుని, మెలిపెట్టి ఒక్కలాగు లాగాడు 616. యుగంధర్ 616 మీదనించి అవతల వెళ్ళిపడ్డాడు. అతనితోపాటు 616 కూడా అటు తిరిగి, నేలమీద పడ్డ యుగంధర్ కాలుమీద తన కాలుపెట్టి రెండో కాలుని పైకెత్తి రెండుకాళ్ళూ భీముడు, జరాసంధుణ్ణి విరిచినట్టు విరవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

ఏమిటిది? తన కాలుమీద నిలుచున్న 616ని తను ఎందువల్ల కదపలేకుండా వున్నాడు. ఇది జూడోకాదు. జుట్సూ పట్టుకాదు. ఏవో కొత్త కిటుకులు. కొత్త పద్ధతి. 616 ఆయాసంతో రొప్పడంలేదు. భయపడడం లేదు, "యుగంధర్ మీకు హాని కలుగకూడదని చాలా తాపత్రయపడ్డాను. మీ మొండితనం వల్ల మీరే కోరి తెచ్చుకున్నదిది. మీ రెండుకాళ్ళూ విరిచేస్తున్నాను. కొన్ని నెలలపాటు మీరు కదలకుండా..."

యుగంధర్ పళ్ళు పటపట కొరికాడు. తన చిటికెనవేలితో తోస్తే కిందపడే ఈ అర్భకుడా తనని పక్కకి దొర్లాడు. దొర్లుతూ రెండు కాళ్ళూ, కత్తెరలా 616 నడుం చుట్టూ వేసి బిగించి, 616ని కిందికి తోసేశాడు. యుగంధర్ బలమైన కాళ్ళమధ్య యిరుక్కున్నాడు 616. అడకత్తెరలో పడినట్టు యిరుక్కున్న తరువాత ఎవరూ యింతవరకూ తప్పించుకోలేదు. సావధానంగా యుగంధర్ లేచి కూర్చుని 616 అని అనుకుంటుండగా, 616 తన కాళ్ళ మధ్య మంచుగడ్డ కరిగిపోయినట్టు కరిగిపోయి, తప్పుకుని లేచి నిల్చున్నాడు. యుగంధర్ ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. 616 తనకి సమవుజ్జీ అని అనుకోకూడదు. తనకన్నా కిటుకులు, పట్లు, ఎక్కువ తెలిసిన శత్రువు అనే తను జాగ్రత్తపడాలి. తను నేలమీద వుండి, 616ని నిలుచోనిస్తే తను 616కి బందీ అవుతాడు. ఆ అవకాశం యివ్వకూడదు.

నేలమీద రివ్వున దొర్లాడు యుగంధర్. దొర్లుతూ వెళ్ళి 616ని కాళ్ళుపట్టి లాగాడు. 616 అమాంతం కింద యుగంధర్ పక్కన పడ్డాడు.

అది సౌండ్ ప్రూఫ్ గది. లేకపోతే ఈ గొడవలకీ, యీ శబ్దాలకీ హోటల్లో వాళ్ళంతా వచ్చేసేవారు. యుగంధర్ మెరుపులా కదిలాడు. 616 అంతకన్నా శరవేగంతో కదిలి, ఒక దొర్లు దొర్లి, యుగంధర్ మీదకి వచ్చాడు.

నవ్వుకున్నాడు యుగంధర్. ఒక్క వూపు వూపితే అరమైలు దూరాన పడతాడు 616. కదలబోయాడు కానీ కదలలేకపోయాడు. ఏం చేశాడు 616? యుగంధర్ ఛాతీమీద కూర్చుని, యుగంధర్ మెడకి రెండుపక్కలా రెండు కాళ్ళు పెట్టి నొక్కుతున్నాడు. ఎక్కడ

నొక్కుతున్నాడో ఏ నరం బిగదీస్తున్నాడో, ఏ సున్నితమైన చోట బలం ప్రయోగిస్తున్నాడో పక్షవాతం వచ్చిన వాడిమల్లే అయిపోయాడు యుగంధర్. చేతులు కదలడం లేదు. కాళ్ళూ కదలడంలేదు ఊపిరి తీసుకోవడం కష్టంగా వుంది.

"కాళ్ళు విరిచి వెళ్ళిపోదామనుకున్నాను. కానీ యుగంధర్ మీరు నాకు ఆ అవకాశం యివ్వలేదు క్షమించండి. మీ ప్రాణం తియ్యక తప్పదు" అన్నాడు 616.

రెండు బూడ్సు కాళ్ళతో ఇంకా బలంగా నొక్కుతున్నాడు. మెడ వుబ్బిపోతున్నట్లు, నాలిక వెళ్ళుకు వస్తున్నట్టున్నది. యుగంధర్ కళ్ళు తేలిపోతున్నాయి. తనకన్నా బలవంతులతో పోట్లాడి నెగ్గాడు. అంతేకాదు ఒకేసారి పదిమందిని ఎదుర్కొని జయించాడు. తుపాకీల బారినుంచి, గుళ్ళ వర్షంలోంచి బయటపడ్డాడు ఎన్నోసార్లు.

అటువంటి తను ఈ అర్భకుడి చేతుల్లో పసిపిల్లాడిమల్లే, నిస్సహాయంగా కాలూ చెయ్యి కదపలేక తన శరీరం, తన ప్రాణం యీ శత్రువుకి అప్పచెప్పెయ్యాలా?

"బాధ అట్టే వుండదు. ఆఖరిసారి ఊపిరి తీసున్నప్పుడు మాత్రం గుండె కాస్త నొప్పి పుడుతుంది. ఓర్చుకోవాలి తప్పదు. చెప్పానుగా. జయాపజయాలు ఎప్పుడూ ఒకరివే కావు మన వృత్తిలో" నవ్వాడు చిన్నగా 616. అతని మొహంలో క్రౌర్యం లేదు. అతని పెదిమల మీద చిరునవ్వు, అతని కళ్ళల్లో ప్రశాంతత, సామాన్యమైన నిత్యమూ చేసే చిన్నపని ఏదో చేస్తున్నట్లు.

యుగంధర్ పక్కకి తిరగడానికి, లేవడానికి 616ని తోసెయ్యడానికి ప్రయత్నించాడు. అతను ప్రయత్నించిన కొద్దీ అతని శరీరంలో సత్తువు తగ్గిపోతోంది. ఊపిరి ఆడడంలేదు సరికదా ఊపిరి ఆగిపోతోంది. ఈ 616 భల్లూకపు పట్టులోంచి యిక తను తప్పుకోలేనని యుగంధర్‌కి తెలిసిపోయింది. 616 తనను చంపదలచుకున్నాడని నిశ్చయమైంది. తను గింజుకున్నా, గిలగిలలాడినా, ప్రయోజనం లేదనీ గ్రహించాడు.

తనకీ, యీ లోకానికీ ఋణం తీరింది. తెలిసో తెలియకో తప్పులు చేసివుంటే క్షమించమని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ కళ్ళు మూసుకుంటున్నాడు యుగంధర్. కొనవూపిరి ఆఖరి ఊపిరి యిదేనా.

12

"కమ్ ఆన్! నీతో పరిహాసాలు ఆడేందుకు మాకు టయింలేదు" అన్నాడు సి.బి.ఐ అతను, విరగబడి నవ్వుతున్న కాత్యాతో."నేనే కాత్యా" అంటూ కాత్యా తన మారువేషం అంటే ఎడ్మండ్ వేషం తీసేసింది."వాట్ ఏ గ్రేట్ రిలీఫ్" అన్నాడు ఎ.సి. అంతలో లోపల్నుంచి ఒక పోలీస్ ఉద్యోగి పరుగెత్తుకుని వచ్చి, "సర్ డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ థామస్ ఫోన్ చేశారు. డిటెక్టివ్ యుగంధర్ బసచేసిన గది తలుపు బద్దలు కొట్టిలోపలికి వెళ్ళారుట. యుగంధర్‌గారు."

"ఆ! యుగంధర్?" అడిగాడు ఎ.సి.

"మరణించారు" చెప్పాడు ఆ ఉద్యోగి.

"ఆర్ యూ షూర్?" అడిగాడు ఎ.సి ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తిన్నవాడిలా.

"డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ థామస్‌కి యుగంధర్‌గారు బాగా పరిచయమంట. ఇన్‌స్పెక్టర్ థామసే గుర్తుపట్టారట."

"కాత్యా అప్పటివరకూ లోలోన ఎక్కడో వున్న ఆత్మబలంతో నరనరాల్లో వున్న శక్తితో నిలబడగలిగింది. ఈ వార్త వినగానే అక్కడే నేలమీదకి స్పృహ పోయి వొరిగిపోయింది.

కాత్యాకి స్పృహవచ్చేసరికి ఏ.సిగదిలో వుంది. పక్కన వుంది నర్సు. అరనిముషం పట్టింది కాత్యాకి జరిగింది జ్ఞాపకం చేసుకోడానికి. వెంటనే లేచి "వెళ్ళాలి..నేను వెళ్ళాలి" అన్నది.

"ప్లీజ్ కూర్చోండి చాలా షాక్‌లో వున్నారు. నీరసంగా వున్నారు" అన్నది నర్సు.

"వీల్లేదు. యుగంధర్ గారిని నేను చూడాలి"

"చూసి ఏం చేస్తారు? వారు పోయారు. ఐయామ్ వెరీ సారీ" అన్నది నర్సు.

"నో! నో నేను వెళ్ళాలి" అంటూ గదిలోంచి బయటికి పరుగెత్తింది కాత్యా. బయట వున్న ఒక జీపు ఎక్కి "త్వరగా, యుగంధర్" అంటోంది.

"మార్చురీకి త్వరగా" కాత్యా చాలా అధికారంగా అన్నమాటలకి జీపు డ్రైవర్ కానిస్టేబుల్ జీపు స్టార్ట్ చేశాడు. సరిగ్గా పదిహేను నిముషాల తర్వాత మార్చురీముందు జీపు ఆగింది. మార్చురీ బయట ఎ.సి ఇద్దరు ఇన్‌స్పెక్టర్లు నిలుచుని వున్నారు. కాత్యా జీపులోంచి ఒక్క దూకు దూకి, "యుగంధర్‌గారేరి?" అడిగింది.

"సారీ పోయారు" అన్నాడు ఏ.సి.

"యుగంధర్‌గారు పోయారా? యుగంధర్ గారని మీకెలా తెలుసు? ఎవరు గుర్తుపట్టింది" అడిగింది కోపంగా.

"నేనే. నా పేరు థామస్. నాకు యుగంధర్‌గారితో బాగా పరిచయం వుంది" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ థామస్.

"అయుండవచ్చు. దయచేసి నన్ను చూడనివ్వండి ప్లీజ్" అన్నది కాత్యా.

"ఆల్‌రైట్ వెళ్ళండి" అన్నాడు ఎ.సి కాత్యా లోపలికి పరుగెత్తింది. తెల్లని బల్ల, బల్లమీద శవం. తలనించి కాళ్ళవరకు తెల్లని బట్ట పూర్తిగా కప్పబడివుంది. గదిలో నిశ్శబ్దం. అప్పటివరకు ఆందోళనతో ముందుకు సాగిన కాత్యా తలుపు దగ్గర ఆగి నెమ్మదిగా, చప్పుడు చేస్తే ఏం జరుగుతుందో అన్నట్టు బల్లదగ్గరికి వెళ్ళి నిలబడింది. కళ్ళవెంట నీళ్ళు జలజలా రాలుతున్నాయి. శవం తలమీద వున్న బట్టలాగింది నెమ్మదిగా. అంతే ఒక్క కేక పెట్టింది.

13

నగరంలో అది ఏ ప్రాంతమో, అసలు తను బొంబాయి ప్రాంతాల్లో వున్నాడో లేడో కూడా తెలియదు రాజుకి. కుంటుతూ, కాలుకి రక్తం కారుతున్నా నిప్పుకణం లోపల వున్నట్టు బాధగా వున్నా పరుగెత్తుతున్నాడు. వీధిదీపాలులేవు. అంటే ట్రంక్ రోడ్ అయ్యుండాలి. వెనక అడుగులు దగ్గరవుతున్నకొద్దీ రాజు గుండె దడ ఎక్కువ అవుతుంది. ఇక అట్టే దూరం పరుగెత్తలేడు. చటుక్కున ఆగిపోయి, రోడ్డుపక్కకి వెళ్ళాడు. ఆ చీకట్లో అక్కడ ఏం వున్నదీ చెట్లో, రాళ్ళో, గోతులో, కాలవో తెలియదు. గుబురుగా పొదలు వున్నాయి. ఆ పొదల వెనక వెళ్ళి నిల్చున్నాడు. వెనక వస్తున్నవాళ్ళు ఆగిపోయారు.

"ఎక్కడో దాక్కున్నాడు "

"వాడి చేతిలో ఆయుధం లేదు, ధైర్యంగా టార్చిలైట్స్ వెలిగించండి."

"పిస్తోళ్ళు తయారుగా వుంచుకోండి" వాళ్ళ మాటలు వాటితోపాటు మూడు టార్చిలైట్స్ వెలిగాయి. అది బాగా వెడల్పయిన రోడ్డు. రోడ్డుకి రెండుపక్కలా గుబురుగా చెట్లూ, పొదలూ వున్నాయి. తను యింకా వెనక్కి పొదలలోకి వెళ్ళడమా అక్కడే నిలబడడమా? అదీ రాజు సమస్య. పిస్తోళ్ళు పట్టుకున్న ముగ్గురితో కలియబడడమా? ఎలా? తన దగ్గర చిన్న చాకు కూడా లేదే వాళ్ళు జాగ్రత్తగా దీపాలతో వెతికితే తను కనబడతాడు, చిక్కిపోతాడు.

"ఇవిగో రక్తపు మరకలు. రాజు యిటే వెళ్ళాడు పదండి."

"గుడ్ గాడ్' తను ఎక్కడున్నదీ, ఎటు వెళుతున్నది తన కాలునించి కారుతున్న రక్తపు మరకలు, గీత గీచి చూపించినట్టు చూపిస్తున్నాయి. చీకట్లోనే కింద నేలమీద తడిమి చూశాడు. ఒక రాయి పెద్దదే దొరికింది. యిదే తనాయుధం. దీనితోనే తను నెగ్గుకురావాలి. తను ఆపొద వెనకనించి పక్కన యింకో పొదవైపుకి వెళ్ళాడు. వెనక నక్కి దాక్కున్నాడు.

"ఇదిగో ఇటు వెళ్ళాడు" చాలా దగ్గరగా వినపడింది స్వరం. దీపం కూడా వెలిగింది. టార్చితో ఒకడు ముందుకు వచ్చి, తను అంతకుముందు నిల్చున్న పొదవైపు చూస్తున్నాడు. మిగతా యిద్దరు ఎక్కడున్నారు? తను దొరికిపోతాడా అని ఆలోచించలేదు రాజు. ఆ రాయి ఎత్తి పొదలో వొంగి రక్తం మరకలు చూస్తున్న అతని తలమీద కొట్టాడు. మిగతా యిద్దరూ చూడలేదు. వాళ్ళు ఇంకోవైపు చూస్తున్నారు.

"ఏమైంది? ఏ పామో కాటువేసిందా?" అంటూ ఒకడు పడిపోయిన అతని దగ్గరికి వెళ్ళాడు. కొంచెం దూరంలో వున్న ఇంకో అతను టార్చి వెలుగు అటువేసి వుంచాడు. తను చెయ్యిజాపినప్పుడు, తనవైపు పిస్తోలు పేలుస్తాడు, ఆ గుండు తనకి తగలకుండా వుంటే ఇక మిగిలేది ఒక్కడే పక్కకి జరిగాడు చెయ్యి దూరంగా జాపాడు పొదల సందులోంచి. చెయ్యి నెమ్మదిగా బయటికి పోనిచ్చి పడిపోయిన అతన్ని పరీక్షగా చూస్తున్న శత్రువు తలమీద బలంగా కొట్టాడు. అంతే ఆ దెబ్బకి ఆ శత్రువు నేలకూలడం, అదే క్షణంలో దూరాన్నించి పిస్తోలు పేలడం జరిగింది. గుండు ఎక్కడికో పోయింది.

"నువ్వు ఆ పొదలో దాక్కున్నావని తెలుసు. బయటికిరా లేదా తూట్లు" అని బెదిరిస్తున్నాడు పిస్తోలు పట్టుకున్న అతను. బాగా దూరాన వున్నాడు. రాయి బలంగా విసరడానికి, చెయ్యి కదిపేందుకు చోటులేదు రాజుకు. కానీ విసరవచ్చు. విసిరితే చేతిలో వున్న ఒక్క ఆయుధమూ పోతుంది. అయినా తప్పదు. అదొక్కటే మార్గం. రాజు చేతిలో వున్న రాయి విసిరాడు. ఆ రాయి తగిలి, శత్రువు కిందపడతాడని ఆశించలేదు. ఆ రాయి తగిలిన శత్రువుకి స్పృహ పోతుందనీ అనుకోలేదు. అతని చేతిలో వున్న టార్చిని గురిచూసి వేశాడు. రాజు గురి తప్పలేదు. శత్రువు చేతిలో టార్చి క్రిందపడింది. అంతేకాదు ఆ అదురుడికి రెండో చేతిలో వున్న పిస్తోలు కూడా కిందపడి వుండాలి సబ్దాన్ని బట్టి. గాఢాంధకార్మ, కీచు కీచుమని ఏవో చప్పుళ్ళు, గాలికి చెట్ల ఆకుల గలగలలు, ఆ చప్పుళ్ళలో ఇంకే చప్పుళ్ళూ వినిపించలేదు.

"రాస్కెల్ ఎక్కడికని తప్పించుకుని పారిపోతావు?" అన్నాడు శత్రువు. అతను చేతులతో నేలమీద తడిమి పిస్తోలు కోసం వెతుకుతున్నాడని రాజుకు తెలుసు. టార్చి పగిలిపోయింది. ఇక వెలగదు. వెలుగు వచ్చేటంతవరకూ తను వాళ్ళకు కనపడకుండా వుండగలడు. కానీ ఎలా తప్పించుకోవడం? శత్రువు ఎక్కడ వున్నదీ సూచనగా తనకు తెలుసు. చప్పుడు కాకుండా తను అటు వెళ్ళగలడా? అసలే దెబ్బతిన్న త్తను, శత్రువుతో కలియబడి నెగ్గేటంత శక్తి వుందా తనకి? ఆలోచించలేదు రాజు. కదిలాడు. ఏ అలజడీ లేకుండా సాగిపోయాడు.

"రాస్కెల్ ఎలా తప్పించుకుపోతాడు? తెల్లారిన తర్వాతనైనా వెధవ దొరకడూ" అని లోలోన గొణుక్కుంటున్నాడు శత్రువు. రాజు పని ఇంకా సులభమయింది. శత్రువు వెనక వున్న పొదకి చేరుకున్నాడు.

తన రెండు చేతులలో బలం చాలా? శత్రువు ఎంత బలమయినవాడో తనకు కనపడలేదు. రాయికోసం నేలను తడిమితే ఆ చప్పుడికి, శత్రువు పక్కకి జరిగితే తన పథకం విఫలమవుతుంది. వేరే గత్యంతరం లేదు. ఒక చేతిలో వున్న బలం మీద రాజుకు నమ్మకం నశించింది. రెండు చేతులూ కలిపి, వేళ్ళకి వేళ్ళు బిగించి, నెమ్మదిగా ముందుకు వొంగి తన శరీరంలో వున్న బలాన్నంతటినీ కూడదీసుకుని, ఒక్క దెబ్బ కొట్టాడు. ఒక్క మూలుగు. అంతే ఆ శత్రువు స్పృహ తప్పిపడిపోయాడు. ఎంతసేపు వాళ్ళు స్పృహలేకుండా

వుంటారు? ఎంతసేపట్లో తేరుకుని తనని వెంటాడుతారో తను ఎంత త్వరగా అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోతే అంత మంచిది. ఎక్కడికి వెళ్ళాలి? ఆ కాలి బాధతో ఎంత దూరం నడవగలడు?

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments